

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocatul său, Gligor Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2018, în cauza penală privind-o pe

Gonța Iulia Xxxxx, născută la xxxxx, originară din r-nul Xxxxx s. Xxxxx și domiciliată în r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.10.2016-20.11.2017

2. instanța de apel: 18.12.2017-18.04.2018

3. instanța de recurs: 09.07.2018-01.08.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (*sediul Rîșcani*) din 20 noiembrie 2017, Gonța Iulia Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Iftodi M., s-a încasat din contul inculpatei Gonța I. în beneficiul lui Iftodi M. prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 15.000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat, că Gonța I. la data de 01 octombrie 2014 în jurul orei 19:20, aflându-se în loc public, în antreul magazinului "Everest", amplasat în or. Xxxxx str. Xxxxx, intenționat, din motive huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, ce înseamnă o totalitate de relații sociale care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și manifestând obrăznicie deosebită, s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa lui Iftodi M., care efectua plăți la terminalul amplasat în acel loc, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu

pumnii peste diferite părți ale corpului, fapt în urmă căreia i-a cauzat ultimei vătămări corporale ușoare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatei, Gonța I., a fost calificată *de drept* în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Inculpată și avocatul său, Gligor V., care au solicitat casarea acesteia și a încheierii din data de 27 februarie 2017, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gonța I. să fie achitată din motivul lipsei în acțiunile ei a elementelor infracțiunii.

În motivarea apelurilor au invocat:

- inculpata la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată a înaintat versiunea, că la data de 01 octombrie 2014 ora 19:20, nu s-a aflat în antreul magazinului "Everest", fapt confirmat de martorii apărării;

- instanța de judecată nu a motivat sentința de condamnare prin prisma existenței infracțiunii prevăzută de art. 287 Cod penal, contrar prevederilor prevăzute de art. 101 Cod de procedură penală;

- în acțiunile inculpatei lipsește latura subiectivă și obiectul infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal.

3.2. Avocatul Iftodii E. în numele părții vătămate, care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate, a prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 25.000 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- la materialele dosarului sunt anexate bonurile de plată pentru asistență juridică suportate de către partea vătămată în mărime de 10.000 lei achitate avocatului Moldovan G. și 15.000 lei achitate avocatului Iftodii E., cheltuieli absolut necesare și rezonabile ce urmează a fi încasate din contul lui Gonța I.;

- mărimea compensației pentru prejudiciul moral, cauzat părții vătămate și solicitat de către aceasta în acțiunea civilă în mărime de 50.000 lei este una absolut balansată, având în vedere funcția exercitată de către aceasta și luând în considerație faptul că motivul săvârșirii infracțiunii este legat de funcția de serviciu a părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința și încheierea Judecătoriei Drochia (*sediul Rîșcani*) din 27 februarie 2017, rejudecată cauza penală și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gonța Iulia Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Iftodi M., s-a încasat din contul inculpatei Gonța I. în beneficiul lui Iftodi M. prejudiciul moral în sumă de 25.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 25.000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că prin încheierea din 27 februarie 2017, prima instanță a stabilit, că la data de 04 octombrie 2016, în cadrul Judecătoriei Rîșcani a parvenit cauza penală de învinuire a lui Gonța I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în cadrul ședinței de judecată din data de 05 decembrie 2016, avocatul Gligor V. în numele inculpatei Gonța Iulia, a înaintat cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal pe cauza penală pornită în privința lui Gonța I., în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală. În continuare, prin încheierea din 27 februarie 2016, prima instanță a dispus respingerea ca neîntemeiată a cererii înaintate de către avocat, cu privire la încetarea procesului penal pe cauza penală de învinuire în privința inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat, că prima instanță neîntemeiat a examinat cererea înaintată în ședința preliminară privind încetarea procesului penal în privința lui Gonța I., făcând trimitere la prevederile art. 297 alin. (4) și art. 350 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a statuat, că prima instanță nu a constatat temeiurile prevăzute de art. 275 Cod de procedură penală pentru încetarea procesului penal, având în vedere faptul că ordonanța de scoatere a lui Gonța I. de sub urmărire penală cu clasarea procesului penal nr. 2014148021, emisă la 15 septembrie 2015 de către procurorul-adjunct al procurorului r. Briceni, Fencovschi I., a fost anulată prin ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General, Harunjen E., din 13 noiembrie 2015, cu reluarea urmăririi penale pe caz. Așadar, prima instanță just a conchis, că cererea înaintată de avocatul Gligor V. nu se încadrează în prevederile pct. 8) al art. 275 Cod de procedură penală, deoarece în privința inculpatei nu exista o hotărâre neanulată de încetare a urmăririi penale, ordonanța de scoatere a inculpatei de sub urmărirea penală fiind anulată prin ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General, Harunjen E. Totodată, prima instanță, în situația când a constatat lipsa temeiurilor prevăzute de art. 275 Cod de procedură penală, pentru încetarea procesului penal în ședința preliminară, nu urma să se expună asupra cererii adresate de avocat prin încheiere separată, făcând o interpretare eronată a prevederilor art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel a conchis, că prima instanță urma să se expună asupra temeiniciei cererii date înaintată după trimiterea cauzei în judecată, doar în sentința adoptată, odată cu rezolvarea fondului cauzei.

Din considerentele expuse, instanța de apel a constatat necesitatea casării în totalitate a încheierii primei instanțe din 27 februarie 2017, ca fiind prematură și neîntemeiată, urmând a fi admise apelurile părții apărării în latura dată.

Instanța de apel, analizând probele administrate de către prima instanță, materialele cauzei cercetate în instanța de apel, a reținut, că la examinarea cauzei s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, prima instanță cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatei Gonța I. în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut, că temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor, în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Instanța de apel a menționat faptul, că deși inculpata nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, aceasta se confirmă prin declarațiile părții vătămate, Iftodi M., martorilor Ivasiuc A., Gutium D., Iftodi I., Enachi I., Caduc V., Chirica D., Pșenița E., precum și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 februarie 2016 (f.d. 167-172 v. 1); procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate din 19 februarie 2016 (f.d. 153-155 v. 1); procesul-verbal de verificare a declarațiilor martorului Iftodi I. din 19 februarie 2016 (f.d. 180-181 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 130/D din 11 mai 2015 (f.d. 111 v. 1).

Mai mult ca atât, martorii indicați, precum și partea vătămată au confirmat prezența inculpatei la locul comiterii infracțiunii și faptul că aceasta a atacat-o din spate pe Iftodi M. și a maltratat-o, aceștia în mod consecvent au susținut, că au văzut-o pe Gonța I. la magazinul "Everest", iar după ce a maltratat partea vătămată, aceasta a plecat din magazin. Astfel, martorii nominalizați au confirmat că, au fost telefonați de către Iftodi M. imediat după comiterea infracțiunii, care au remarcat că partea vătămată era stresată și se afla în stare de șoc, și căroră le-a comunicat că a fost lovită de mai multe ori de către Gonța I. În acest sens sunt neîntemeiate argumentele inculpatei, precum că aceasta nu s-a aflat în magazin la ora comiterii infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a reținut, că este nefondată referința apelanților la declarațiile martorilor Cucoară V., Rusu A. și Rusanovschi E., care în viziunea părții apărării combat declarațiile părții vătămate și confirmă versiunea inculpatei precum că nu a fost la magazin dar a fost dusă cu mașina acasă. În consecință, instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestor martori, care au fost făcute în favoarea inculpatei întru evitarea răspunderii penale de către aceasta. Cu atât mai mult, că declarațiile acestor martori contravin celorlalte probe administrate pe caz și sunt divergente între ele, precum și sunt divergențe între declarațiile unora din acești martori date la urmărirea penală și cele date în ședința de judecată, fapt ce denotă că declarațiile martorilor dați au fost făcute în favoarea inculpatei.

În viziunea instanței de apel, la stabilirea pedepsei inculpatei prima instanță corect s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatei, care anterior nu a fost atrasă la

răspundere penală, ținând cont de sancțiunea normei penale, de influența pedepsei asupra corectării vinovatului, de comportamentul inculpatei în cadrul examinării cauzei și de atitudinea ei față de cele comise, întemeiat i-a numit inculpatei pedeapsa sub formă de închisoare în limitele stabilite prin sentință, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pedeapsă care este adecvată faptelor comise de inculpată și se racordă pe deplin la circumstanțele stabilite pe cauză.

Totodată, instanța de apel a stabilit că concluziile primei instanțe, în ce privește latura civilă, sunt în contradicție cu prevederile art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, în cazul dat prima instanță, având la dispoziție dovezile unor sume exacte cheltuite de către partea vătămată, fără temei legal, nu a soluționat acțiunea civilă în quantumul solicitat de partea vătămată pentru cheltuielile de judecată, admitând-o parțial. În prezenta speța, potrivit materialelor dosarului, partea vătămată Iftodi M. în cadrul ședinței de judecată a înaintat acțiune civilă (f.d. 60-61, v. 2), prin care a solicitat încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 10.500 lei, anexând bonurile de plată (f.d. 150-151 v. 1), ulterior depunerii acțiunii civile, partea vătămată a mai prezentat un bon de plată (f.d. 218, v. 2). astfel, potrivit bonurilor de plată, partea vătămată a efectuat cheltuieli în sumă de 25.000 lei pentru asistență juridică. În așa mod, instanța de apel a admis acțiunea civilă a părții vătămate, cu încasarea în beneficiul acesteia a sumei de 25.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice.

Instanța de apel, a admis parțial acțiunea civilă în latura prejudiciului moral cauzat părții vătămate, deoarece a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe în latura încasării de la inculpată în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în quantum de 10.000 lei, din care considerente a admis parțial apelul în această latură, cu majorarea quantumului prejudiciului moral dispus prin sentință. Reieșind din circumstanțele cauzei și normele sus-indicate, instanța de apel a conchis, că urmează a fi dispusă încasarea în folosul părții vătămate Iftodi M. a prejudiciului moral în quantum de 25.000 lei, quantum pe care îl consideră echitabil tuturor circumstanțelor cauzei, consecințelor comiterii infracțiunii, precum și suferințelor cauzate părții vătămate ca rezultat al vătămării corporale și suferințelor psihologice primite în urma săvârșirii infracțiunii. Quantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în sumă de 50.000 lei nu corespunde circumstanțelor cazului în speță, ținând cont de cele constatate, din care motiv acțiunea în această parte a fost admisă parțial, în suma sus-indicată.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpată și avocatul său, Gligor V. prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursurilor invocă argumente similare cu cele invocate în apeluri.

În drept, avocatul Gligor V. își întemeiază recursul declarat în baza pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, deoarece nu au fost stabilite careva erori de

drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, iar temeiurile pentru recurs invocate nu și-au găsit confirmarea.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Din cuprinsul recursurilor declarate se reține că autorii invocă ca temei de drept pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorii recursurilor au indicat că, instanța de apel în decizia sa la mod general a redat acțiunile inculpatei și neîntemeiat le-a încadrat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, iar în motivarea hotărârii sale nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor prezentate de către partea apărării, astfel motivele pe care se întemeiază soluția contravin prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpată, au fost corect reținute, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui mijloc de probă, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată în privința inculpatei, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării

cercetării judecătorești a expus situația de fapt și corect a concluzionat despre încadrarea acțiunilor inculpatei în prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal.

Cât privește motivele invocate în recursuri referitoare la prezența temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) și anume - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Astfel, din textul recursurilor rezultă, că în viziunea recurenților probele administrate nu confirmă vina inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, astfel instanțele de judecată au condamnat-o pe Gonța I., în baza presupunerilor.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpata a fost învinuită, recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei, Gonța I., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorii recursurilor își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii – *latura subiectivă a infracțiunii* prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Prin urmare, la criticile invocate, precum că acțiunile lui Gonța I. nu atentează la obiectul juridic vizat de infracțiunea de huliganism, instanța de recurs menționează, că potrivit teoriei penale, *obiectul juridic principal* îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva acțiunii de huliganism. *Obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal îl reprezintă **corpul persoanei** sau bunurile mobile sau imobile.

Așa precum se atestă din probele administrate la caz, acțiunile comise de inculpată și anume aplicarea loviturilor victimei au avut în loc public – magazinul "Everest" amplasat în or. Xxxxx str. Xxxxx, fapt confirmat prin declarațiile martorilor, date în cadrul instanței de judecată, Ivasiuc A., Gutium D., Iftodi I., Enachi I., Caduc V., Chirica D., Pșenița E. Mai mult ca atât, din declarațiile date în ședința de judecată de către martorii menționați, Colegiul penal constată, că martorul Ivasiuc A.. a declarat (f.d. 94-96 v. 2): „... în magazin se afla vânzătoarea și partea vătămată... ultima a declarat că Gonța I. se afla în stare de ebrietate, în holul

magazinului a numit-o cu cuvinte necenzurate și a îmbrâncit-o, în urma căreia i-a cauzat dureri fizice... ”, iar din declarațiile date de către martorul Iftodi I. (f.d. 101-102 v. 2), se atestă că și acesta a declarat: „... soția la telefonat și i-a declarat că se află la medicul legist, deoarece a fost maltratată de către Gonța I...”, la fel și din declarațiile altor martori audiați în ședințele de judecată se reține, că în seara de 01 noiembrie 2014, în jurul orei 19:20, partea vătămată a fost văzută în prejma magazinului ”Everest” amplasat în or. Xxxxx pe str. Xxxxx.

Astfel, Colegiul penal reține, că din probele menționate se confirmă, că prin acțiunile inculpatei au fost afectate relațiile sociale cu privire la ordinea publică, fiind perturbată ambianța liniștită de conviețuire în societate, precum și acel fapt că inculpata aplicând lovituri, a atentat și la obiectul material al infracțiunilor imputate, adică **corpul persoanei**, din care considerente instanța de recurs califică argumentele recurențelor, ce vizează dezacordul cu faptul că acțiunile inculpatei nu atentează la obiectul juridic menționat al infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, ca neîntemeiate.

Potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de **art. 287 Cod penal**, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din această noțiune se desprinde, că fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea, doctrina menționează, că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Colegiul penal relevă, că totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul acțiunilor huliganice devin inevitabil cunoscut altor persoane.

În acest context, de menționat sunt și prevederile art. 131 lit. b) și e) Cod penal, conform cărora, *prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă: în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului*. Raportând aceste prevederi legale, la circumstanțele constatate de către instanțele de judecată din materialul probator, se atestă că în speța dată, s-a confirmat că acțiunile comise de inculpată au avut într-un loc public, accesibil, adică în magazinul ”Everest” amplasat în or. Xxxxx str. Xxxxx, fiind prezentă vânzătoarea, totodată acțiunile criminale ale inculpatei au ajuns la cunoștința publicului larg, având în vedere și funcția de demnitate publică ocupată de către partea vătămată.

Tot aici, instanța de recurs remarcă, că *ordine publică* înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de

inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice, fapt prevăzut și în pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție RM, *Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006 (Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, nr.1, pag.11).*

Prin *acțiuni care încalcă ordinea publică*, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Așadar, din declarațiile martorilor audiați în cadrul instanței de judecată rezultă, că anterior inculpata și victima au avut un conflict mai vechi și la data de 01 noiembrie 2014 în jurul orei 19:20, partea vătămată aflându-se în holul magazinului "Everest" amplasat în or. Xxxxx str. Xxxxx., a fost agresată verbal și fizic de către Gonța I. Aceste evenimente au fost petrecute în prezența vânzătoarei care se afla în magazin, totodată făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, deoarece știa că aceasta este persoană cu demnitate publică, iar odată ce a agresat-o verbal și fizic în loc public la venirea autorităților totul a devenit inevitabil cunoscut publicului larg, mai mult ca atât părții vătămate i-au fost cauzat vătămări ușoare, fapt confirmat și prin raportului medico-legale nr. 130/D din 05 mai 2015. Aceste acțiuni, în opinia Colegiului penal, pot fi calificate ca acțiuni ce au încălcat normele etice și au tulburat ordinea publică și liniștea persoanelor, prin urmare de către inculpată au fost admise acțiuni care încalcă ordinea publică, soldată cu vătămarea intenționată a integrității corporale sau a sănătății, acestea în cele din urmă reprezentând și fapta prejudiciabilă a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal.

Cu referire la argumentele privind lipsa în acțiunile inculpatei a laturii subiective și a motivului săvârșirii infracțiunii, instanța de recurs relevă că, latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând prin intenție directă, iar motivele acestei infracțiuni sunt huliganice.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct. 5 al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, în contextul de învinuire acesteia în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă.

Totodată, Colegiul reține faptul, că argumentele invocate în ce privește prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunilor, prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, de care a și fost învinuită, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de apel (*recursurile ordinare invocate fiind similare cu cererile de apel*), asupra cărora instanța de apel la acest capitol s-a expus just și întemeiat.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs

invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Având în vedere cele menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, la caz, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocatul său, Gligor Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2018, în cauza penală privind-o pe **Gonța Iulia Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 august 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie